

VĚTRNÍK

ZPRAVODAJ MĚSTSKÉHO ÚRADU VE VYSOKÉM NAD JIZEROU

ČERVEN 1993

---KVĚTINKA---DÁRKOVÉ ZBOŽÍ

byl členem VLK při MěstNV, nikoliv však jako zvolený poslanec.
2/ Uspokojuje Vás činnost v Radě Městského úřadu?

Jsem jen členem zastupitelstva. Mám-li být upřímný, neuspokojuje, a když, tak jen do té míry, jsem-li do projednávání záležitostí hlouběji zasvěcen, čemuž vždy tak není. Je to do značné míry moje chyba, že se předem rádne neinformuji.

3/ Jak jste konkrétně zasáhl do řešení některých problémů města?

Nemohu říct, že bych někde konkrétně zasáhl. Městskému zastupitelstvu jsou podle mého názoru více méně předkládány akce a problémy a případné návrhy jejich řešení radou MěÚ, řekl bych "profesionálně připravené s přihlednutím k platným vyhláškám, zákonům a především finančním prostředkům, tedy rozpočtu. Mohu se k nim vyjádřit a podle posouzení podpořit nebo nesouhlasit. Protože, jak jsem již řekl, jsou profesionálně s ohledem na dané možnosti připravené. S většinou z nich jsem souhlasil.
4/ S čím nesouhlasíte, co Vám vadí a co se Vám líbí na poslancecké práci?

Jako každá práce má i poslancecká svá bílá a černá místa. Jsem technik-strojař a mám rád konstruktivní řešení. Myslím si, že v poslancecké práci se více uplatní ekonomika, práva a politika, takže z mé profesionality mohu uplatnit jen málo. Ekonomika, práva a politika nejsou ani mým koníčkem.

5/ Máte pocit, že svým snažením přispíváte ke zlepšení života ve městě?

Zlepšit život ve městě je relativní pojem. Moje filosofie je taková, že život i ve městě je věcí každého jedince. Někdo se spokojí s málem, jiní chtějí víc a jsou i tací, že nebudou spokojeni nikdy. Myslím si, že i já jsem snad něčím pro jak říkáte "zlepšení života ve městě" přispěl. Posoudit to ale musí jiní.

6/ Co byste vzkázal svým voličům?

Pochopitelně přeji všem voličům i občanům zlepšující se budoucnost v zlepšujícím se městě a také hodně zdraví. Přičinit se o to ale musíme všichni. Osobně kladu důraz na životní prostředí a pořádek a tady se mohou opravdu zapojit všichni. Nu a také se blíží komunální volby a tady bych chtěl vyzvat voliče k odpovědnému přístupu k těmto volbám. Ne všem se to tak jeví, ale na představitelích obce přece jen hodně záleží.

Otázky kladla Jarmila Novotná
oooooooooooooooooooooooooooooooooooo
Z historie i současnosti-
Opět si na chvíli zavzpomínáme
na léta minulá s babičkou Vod-
sedálkovou:

Maminka byla poprvé vdaná v přátelstvu Marinkovu. Její tehdy měla obchod se střížním zbožím a také chodila "s rancem" po světě. Prodávala po všech zbožích po domech. Pro zboží si chodila ovšem osobně, jak to tenkrát bylo zvykem. Doma měla zboží na levo od vchodu ve světničce. Měli tenkrát ještě dům dřevěný, až špika truhlář, když ho koupil, tak ho vystavěl z cihel. Stará Hásková, tak se totiž jmenovala, byla velká pobožná stávkárka, tuze chodila do kostela, ale jak říkala maminka, zéviděla i svým vlastním dětem. Někdy vzala "ranec" a řekla, že jde do Poniklýho. Dlouho se ale nevracela, až za pár dní. Doma se jí ptali: "Anu, kde ste máti tak dlouho chodila, to jste byla tak dlouho v Poniklým?" "I kdepak, zastavila jsem se v Praze." Tenkrát odsud víc lidí chodilo pěšky do Prahy. -Jednou zas byla pro zboží hrozně se na cestě rozstonala, nevím bylo-li to v Nymburce anebo v Boleslavi. Bylo jí tak zle, že myslela, že umře. Ale tu prý si pomyslela, že má-li umřít, to že chce umřít ve Vysokém, tak přišla umřít domů.

a bojem po okraj,
boj proti bezpráví završil se
vítězstvím,
loučím se proto s vámi tímto
poselstvím:
Láskou život naplňte,
boje bylo dosti,
Bůh vás provázej, než setkáme se
na věčnosti.

Dr.V. Lukáš

xx

Ze školních lavic -

Mateřská škola-

"Už jdeme do školy", tak zní ná-
pis na tablu 19 ti dětí, které
odcházejí do ZŠ.

Co všechno se udělalo? Podzim-to-
lik krásného, barevného se dalo
vidět v přírodě a najednou tu by-
la zima, vánoce a lyžování.
Příprava na příchod jara byla dlou-
há. Děti vystřihovaly, malovaly,
kreslily přáníčka se zájčkem s
námětem velikonoce. Třídy zdobily
kraslice a pomlázky, které zhotovil
pan Poláček. Na květen se děti tě-
šily po celý rok, protože se zača-
lo jezdit do plaveckého bazénu
společně se ZŠ. Předškoláci si vy-
šli na společný výlet s rodiči a
male děti chodily na výlety do
blízkého okolí. Navštívili jsme
ZOO v Liberci, kam nás dovezl au-
tobus, který jsme měli zdarma od
SOUz. Budoucí školáci se slavnost-
ně rozloučí s MŠ při společném po-
sezení s rodiči. Na památku dosta-
nou knihu s věnováním.

I naše škola má své sponzory.
Děkujeme všem, kteří nám finančně
přispěli. Firmě INKOMA, P+P, KESL,
TRUHLÁŘSTVÍ a manželům FEJKLOVÝM,
kteří nás o svátku dětí pozvali
do cukrárny na zmrzlinu a žvýkačku.

Budova po 15 letech vyžaduje ta-
ké opravy. S tím se MŠU vypořádal.
Máme prodlouženou střechu, novou
střešní krytinu a budeme dělat
zábradlí na balkonech.

Kolektiv MŠ

xx

Televizní "Rosnička" se v předpo-
vědi spletla, a to bylo dobře.
Díky krásnému počasí a perfektní
organizaci prožili vysocké děti

překrásné sobotní odpoledne.
Obětaví pořadatelé z divadel-
ního souboru KRAKONOS připra-
vili ke Dni dětí spoustu her,
soutěží, atrakcí a krásných cen.
Rozzářené oči dětí a nadšení, s
jakým nám v pondělí líčily své
zážitky, mluvily jen a jen ve
prospěch pořadatelů.

Moc nás těší, že se obnovuje
tradice, kdy rodiče a přátelé
dětí se snaží/ a v tomto přípa-
dě velmi úspěšně/ naplnit dětem
volný čas. Naše děti tím mohou
jen získat. Třeba pocit, že o
ně někdo stojí a že je ochoten
věnovat jim spoustu svého vol-
ného času- což v dnešní době
není vůbec samozřejmé.

A tím, že pořadatelé nechali
v ten slavný sobotní den odpo-
čívát nás /kantory/, získali
jsme i my - pocit uznání naší
celoroční práce s dětmi.
Díky za nás i za naše a vaše
dětí.

P.Prokopová

xx

Zprávy z SOUz a rodinné školy

Ve dnech 27.-29.května 1993 se
konal přebor republiky země-
dělských učilišť v atletice.
Zúčastnili se ho i někteří žáci
z našeho učiliště a rodinné ško-
ly. Po výborném umístění na kraj-
ských přeborech se těchto závo-
dů zúčastnilo 5 děvčat a 4 chlap-
ci. Snaha a úsilí závodníků přin-
eslo několik zlatých, stříbrných
i bronzových medailí.

Zdena Jeriová

Rodinná škola Vysoké nad Jizerou

V pátek 28.5.1993 uspořádaly
dívky 2.ročníků rodinné školy
pod vedením paní učitelky Aleny
Klímové anglicky hrané divadel-
ní představení pohádky O zlaté
rybce s názvem "Magic Fish"
/Kouzelná ryba/.

Dívky si samy nakreslily a vy-
stříhaly postavy, s kterými
hrály jako s loutkami. Nechybě-
ly ani působivé kulisy a mořský
příboj, i když jen napodobený
rukou v kbelíku vody.

Představení se konalo na div-
čím internátu a bylo určeno žá-
kům základní školy, kteří se učí
anglickému jazyku. Děti pozorně
poslouchaly, aby co nejlépe ro-
zuměly, místy se i upřímně za-
smály.

Pohádka příjemně oživila výu-
ku angličtiny nejen žákům, ale
i studentkám.

Klára Janalíková

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Nedělní odpoledne

Je prosluněné nedělní odpo-
ledne. Beru si ven deku, kazeťák
a pár časopisů. Vyhledávám klid-
né zákoutí. Pouštím si příjemnou
hudbu a bezmyšlenkovitě si pro-
hlížím časopisy, z nichž se na
mě většinou dívají hvězdy kul-
turního nebe s popisem jejich
skandálů. Mezi časopisy leží i
Krkonoské noviny, kterými si
přikrývám tvář před nemilostný-
mi slunečními paprsky. Ovšem
stránka, která mě měla posloužit
jako slunečník, mě vyburcovala z
nečinnosti. Čtu: "Tragický případ,
který určitě nebude zapomenut.
Trojnásobná bestiální vražda."
Následuje hrůzostrašný popis udá-
losti, kdy bývalý manžel navští-
vil byt své manželky a ženu i de-
vatenáctiletou dceru napadl se-
kerou a způsobil jim takové zra-
nění, že obě na místě podlehly.
Nevěřím svým očím a čtu dále:
"Brutalitu a bestiálnost skutku
podtrhuje další průběh události.
Po vraždě bývalé manželky a star-
ší dcery si P.P. počkal v bytě i
na dceru mladší, čtrnáctiletou.
Když přišla, vtáhl ji dovnitř a
stejným, vzhledem k její obraně
ještě hrůznějším způsobem, ji za-
bil. Policisté ho našli v hospodě,
jak se nenuceně bavil u sklenice
piva." Článek pokračuje úvahou,
zda bylo nutné zrušit trest smrti.
Mám po náladě. I další palcové
titulky mě nenechávají klidnou.
"Třináctiletí znásilnili čtrnácti-
letou, kousek dále čtu, že, "Už i
hroby se staly středem pozornosti
zlodějů." Zavírám noviny, vypínám

rádio, mimochodem zrovna vysíla-
jí ozvěny dne se zpravodajstvím
z bojů v Jugoslávii, balím deku
a jdu domů. Ve dveřích se vyhrává
naše kočka Micka, pohladím ji,
začíná vrnet. Jako by tušila, že
parlament přijal 141 hlasy nove-
lu zákona na ochranu zvířat pro-
ti týrání. Topit koťata je zaká-
záno.

Votočková Jitka RŠ

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Řada dětí dojíždí i do gymnasia
v Jilemnici a v Semilech, do od-
borných škol v dalších městech
okresu i mimo.

Jednou z nich je i Daniela Hej-
ralová, která se úspěšně/2.místo/
umístila v tematické literární
soutěži mládeže se zaměřením i
zdravotní, předmanželskou a ro-
dinnou výchovu. Národní centrum
podpory zdraví- Praha nabídlo i
vydání či zveřejnění její práce.
Odměnou nebyl jen Pamětní list,
kniha Český ráj, ale i slušná fi-
nanční částka.

Blahopřejeme.

Jsme přesvědčeni, že je mezi stu-
denty více úspěšných jednotlivců.
Napište nám do redakce! Ať se ob-
čané dovědí, že nám vyrůstá nová,
schopná mládež.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

PRAŽSKÁ SETKANÍ-

V září jsme začali pracovat na li-
terární soutěži o přírodě, nazva-
né "Poznej a chraň". V březnu
jsme odeslali práci obsahující
40 plně popsaných čtvrtěk dopl-
něných obrázky. Albatros nás po-
tom za odměnu pozval na 26.sjezd
Klubu mladých čtenářů. Nabídku
členky kroužku s radostí přijaly
a 28.5. v 5 hodin ráno opustily
Vysoké - směr Praha. Dívky vyprá-
ví. V Praze jsme navštívily Ma-
lou Stranu, Hradčany, posvačily
jsme na Kampě a prošly se po
Staroměstském náměstí a Karlově
mostě. Sobota přinesla besedu se
spisovateli a ilustrátory dět-
ských knih v Karlínském spektru.
/Nás nejvíce potěšili svou účas-
tí Jiří Záček a František Nepil./

ního vchodu do divadla. Nastalo velké stěhování, stavba scény, zasvětlování, žehlení kostýmů a příprava rekvizit, ale i péče o hladové a hlavně v tom horku žíznivé žaludky celého spolku. Vše bylo připraveno doma a vezlo se s sebou, protože ceny, které mají stanovené například restaurace "U supa" nebo vinárna "U pavouka" v nejbližším okolí divadla, na ty nejsou kapsy členů souboru zařízeny. Jen za sodovku by se platilo 40,- Kč a na to, aby tak velký soubor hostil sám Divadelní ústav, nemá finance ani on. A nastal večer. Do příjemného klimatizovaného prostředí nově upraveného divadla se scházejí pozvaní hosté, krásná a pohodlná plyšová křesla se zaplnila a slova se ujal profesor Černý, který zaslavným projevem zhodnotil 60ti letou činnost režiséra K. Palouše, věnovanou českému divadlu, a poděkoval mu. Ještě nezbytná kytice nádherných růží a už se hraje. Daří se a bezdeché ticho v hledišti prozrazuje zaujetí diváků. Nutno poznamenat, že diváků vybraných, velmi náročných a divadla znalých. Již o přestávce jsou slyšet mezi hosty uznalá slova a na přímý dotaz adresovaný jednomu z prominentů, jak se mu představení líbí, řekl: "Je to jako bych se napil studené čisté horské vody". Velmi kladně bylo hodnoceno přirozené používání zdejšího nářečí, ve kterém je hra psána a kterým všichni herci nenásilně mluví. Po závěrečném mohutném potlesku a několika oponách je hlavními aktéry přiveden na jeviště i oslavenec, předány mu dárky od souboru a za velkých ovací slavnostní večer ukončen. Po mnoha dalších gratulacích hercům v šatnách loučí se všichni a za poznámku snad stojí to, že místní osvětlovač se domníval/pod pojmem představení a z šikovnosti a znalostí našich techniků, že spolek je snad profesionální a že v Praze bude hrát asi týden. Pak už jen další stěhování do opět přistaveného

autobusu a končí pobyt v Praze. Nelze znovu nepřipomenout bravuru šoféra v úzkých uličkách a situace, kdy parta herců byla nucena poponášet na chodníky překážející osobní auta a na centimetry přesné vítězné projetí v lešení zabalené Prašné brány. A pak už autobus unavených, ale z povedeného představení šťastných lidí zamířil k domovu. Celá výprava je zásluhou Adama Bartoně natočená kamerou a můžeme doufat, že při některé besedě v Krakonoši bude mít možnost film uvidět i veřejnost. Závěrem nutno poznamenat, že takovéto úspěšné zájezdy jsou výtečnou propagací našeho městečka a všem, kteří se na této práci podílejí, je třeba vzdát dík. A co se týká právě této vynikající inscenace, můžeme se jen těšit na podzimní přehlídku, kdy bude znovu uvedena na domácí scéně.

A. Hanušová

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
Z muzea

Dovolujeme si Vás tímto pozvat na dvě výstavy, které jsou v muzeu instalovány do 31. července 1993.

Na první výstavě uvidíte tkané variace na téma "Textil - kámen". Jedná se o výstavu ukázek neobvyklých technik tkaní paní Drahuše Babáčkové-Klímové. Druhá výstava je umístěna v podkroví muzea a vystavují zde pánové Zdeněk Hofman, Michal Hrdý a Radovan Rakus. Budete-li mít chvíli čas a chuť, přijďte se podívat do krásného světa výtvarných prací nebo se pobavit nad obrázky našich kreslířů-humoristů.

Upozorňujeme návštěvníky, že od 1.7. do 31.8.93 bude muzeum otevřeno denně od 9 do 18 hod.

Iveta Hásková, ředitelka

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
Jak se dělá Dětský den.
Rozhodnutí, uspořádat zábavné

odpoledne pro děti, padlo zásluhou p. Marty Šaldové na výborové schůzi Krakonoše řadu týdnů předem a organizaci si vzala na starost paní Svatava Hejralová. Oběhat všechny spoluúčastníky a sponzory, opatřit plný krém cen pro děti, zajistit všechny pomocníky, kteří se pak starali každý o svůj úsek a uzavřít pak celou akci finančně, byl jistě úkol nemalý. Velkou pomocí byla ochota Městského úřadu, který přispěl nejen finančně, ale i propůjčením parku včetně instalace krámků a houpáček. Ukázalo se, že to v návaznosti na prostory Krakonoše byla šťastná volba, protože v příjemném prostředí a stínu se volně rozptýlilo 205 dětí a nejméně stejný počet dospělých. Ceníme si toho, že po tak velké akci zůstal park čistý a neporušený navzdory předpovědím škárohlídů, že dojde k devastaci. Hu-dební oživení obstaral zdarma diskžokej Libor Saska a umístění aparatury v altánku bylo účelné. Dále se pracovně podíleli fotbalisté, finančně i zábavou pro děti spolek dobrovolných hasičů, pomáhaly mateřská i rodinná škola a finančně, případně věcně přispěli PaP Petruškové, AD servis, p. Bachtlík, cukrárna, p. Pacholík, klenoty, Státní statek, červený kříž, p. Dunka, boty, p. J. Šíkola a spol., p. Z. Pokorný a spol., p. Jiří Poláček, p. Libor Nedomlel, paní Pastorková z Květin, p. Palivec, Strojmetal, p. M. Josífek hotel Morava, Cermanovi, kadeřnictví a lakýrnictví, p. Pavel Žanta, stavebniny, Česká spořitelna, ing. Kellner, p. Z. Vodsedálek a spol. z Bozkova, p. J. Vodsedálek /Pecák/ Stanový, paní Vaváčková, obchod, paní B. Kašáková, ovoce-zelenina, SKI klub, prodejna ALF Vysoké, TANO, paní Vodsedákové, PaCaP, potraviny Vysoké a přispěl i spolek Myšáci, t. j. tři Pavlové a Jiří/Štěpánek, Večerník, Žanta a Doubalík/. Krakonoš poskytnul, co mohl: organizaci, kostýmy, prostory, práci, el. energii, obstarání a dvojí promítnutí pohádky pro základní a mateřskou školu a patron divadla - pán našich hor,

dal krásné počasí. Dobrovolné vstupné se přidalo k finanční úhradě celé akce. Neuvádí se, kolik kdo dal, jistě každý, co chtěl a mohl, ale je smutné, že se našlo několik podnikatelů, kteří ve Vysokém vydělávají, daně městu nejdou a i na akci pro děti odmítli čímkoli přispět. Mají na to právo, ale.... Všem, kteří se jakkoli zasloužili o zdárný průběh dětské zábavy, organizátoři srdečně děkují. V zájmu družnosti a pospolitosti občanů města jistě si všichni přejeme, aby se podobná setkání opakovala.

Organizátoři považují za vhodné seznámit takto veřejnost s technickou stránkou celé akce a hodnocení přenechávají pří-mým účastníkům.

A. Hanušová

xx
Dne 5.6. jsme se se svým tříletým synem zúčastnili oslavy MDD ve vysokém parku, pořádaným divadelním spolkem "Krakonoš". Chtěli bychom tímto všem poděkovat za velmi pěkné odpoledne, které organizátoři dětem připravili. Již dnes se těšíme na oslavu v příštím roce. Určitě přijedeme.

Svobodovi-rodíče Jablonec /Nis.

-prarodiče Liberec

xx
Pohádkový den dětí

5. červen je zcela obyčejný den. Ale ten letošní byl přece jen výjimek. Byl nazván "Dětským dnem", tedy dnem, kdy by se v žádném dětském oku neměla zatřpytit slza. Mohu říci, a nejsem jistě sama, že to skutečně takový den byl.

Z posledních let jsme byli zvyklí na vyprahlé fotbalové hřiště, kde nás spalovalo a uspávalo slunce svými paprsky, kde děti ztrácely své rodiče a snažily se vyznat ve zmatku soutěží. Jak příjemnou změnou nám všem byl stín, jinak téměř nevyužitý park, kde se zákrakem probudily pohádkové bytosti, aby

ozdobily dětské tváře úsměvem. Mnozí se do těchto míst podívali jen málokdy, protože si ve spěchu všedních dnů nenaleznou čas.

5.června rodiče zapomněli na nekonečný úklid doma, na problémy v práci, na stres, a zavzpomínali si na své dětství při pohledu na rozzářené oči svých ratolestí. Byly to chvíle setkání.

Ve sportovním zápolezení nikdo nepřišel zkrátka. Nebylo vítězů, nebylo poražených. Svým způsobem vyhráli všichni. Děti se těšily z krásných a hodnotných cen, rodiče z pohody prožitého slunečného odpoledne.

Nezáleželo na jménech organizátorů ani účastníků, byli to lidé, kteří mají ještě někde uvnitř schované dětské botičky a umějí zapomenout na svůj věk či postavení.

Těmto lidem patří můj dík.

Daniela Hejralová

oo

Naším podnikatelům-

ALF- Obchod s textilem na náměstí změnil svého majitele i sortiment. Zůstala dlouholetá prodáváčka paní Míla Janoušková.

Rozpovídal se :

Když jsem si v srpnu 1976 poprvé stoupla "U Lukášů" za pult, vůbec jsem netušila, že budu u likvidace tohoto krámků známého v širokém okolí. Na podzim r.1990 přišli za mnou zástupci Jednoty s tím, že dům čp.56 bude navrácen původnímu majiteli a Jednota tímto zde končí svoji obchodní činnost. Nynější majitel prodejny pan Jaroslav Bečka byl náhodný zákazník a já mu řekla o možnosti pronájmu tohoto dobře zavedeného krámků. P.Bečka se se staronovými majiteli dohodl a 18.února 1991 se znovu rozezněl zvoneček nad dveřmi do krámků-tentokrát s novým jménem /poněkud exotickým/ALF.

P.Bečka měl v té době 2 kiosky s občerstvením v Rokytnici/Jiz. a známého prodejce textilu. Upřímně se přiznám, že když jsme prvně otevřeli, měla jsem trému, jako bych stála poprvé za pultem. Co tomu řeknou Vysočáci? To už není to, co bylo?! Co to je? Butik? Ze zvědavosti se přišli podívat, někteří na-

koupili, jiní okukovali, dost jich kritizovalo, ale také i pomlouvalo. Někomu to zůstalo dodnes. Prostě někdo nemá rád různé novoty/ a co bych také podporoval nějaké příležitosti/. Nikomu to nezalívám, každý si může dělat, co uzná za vhodné, mít svůj názor.

První dva měsíce jsme udělali tržbu jako u Jednoty za půl roku. Denně se muselo dovážet nové zboží. Večer se tržba spočítala a druhý den se za to nakoupilo nové zboží- no prostě pohoda, radost prodávat/i když Vysočáci ještě váhali/. Začala jsem litovat, proč jsem si ten krám nepronajala sama. Po čase jsem zjistila - něco se děje- lidi začínají počítat peníze, už si nemůže každý dovolit to, co se mu líbí. Proto jsem přesvědčila našeho šéfa, abychom se přiblížili k sortimentu, na který byli "moji" zákazníci zvyklí. Ale není to vůbec jednoduché. Spousta výrobních závodů zanikla, výroba některých textilií prostě neexistuje a když náhodou něco seženu, je to neúměrně drahé. Například jsme museli úplně zrušit prodej metráže a bytového textilu/žádný výrobce totiž nechtěl prodávat v malém/, nevím co bych dělala např. se 100m naprosto stejné šatovky. Je velký problém sehnat kvalitní zboží v nižších cenových relacích. Uvedu další příklad: na zimní období je potřeba 300 flanelových košil, mohla jsem je mít, ale stály by 360,- korun, jak sama uznáte - takovéto pracovní košile jsou u nás neprodejné. Máme několik stálých dodavatelů, kteří k nám pravidelně jezdí s novým zbožím. Dodávky jsou uměrné tržbě, pokud mám peníze - mohu nakupovat. Nemáme žádné dluhy ani půjčky, takže záleží jenom na vás: podle toho, jak budete utrácet, bude se měnit naše nabídka.

Naši zákazníci jsou ve všech věkových kategoriích- od mládeže po dříve narozené. Jsem ráda, že se k nám začínají vracet i vysočtí zákazníci. I když je stále mnoho takových, kteří dají přednost stánkovému prodeji a nakupují nekvalitní textil, a to zejména od cizích státních příslušníků.

01zered - 782 11
oooooooooooooooooooooooooooooooooooo